

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010066
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219010066.7

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci obžalovaného P. G., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 18T/7/2019-62 zo dňa 26.06.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.05.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného P. G., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 18T/7/2019-62 zo dňa 26.06.2019 bol obžalovaný P. G. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

dňa 27. októbra 2018 v čase okolo 3:30 hod. v katastri obce Trhová Hradská, v okrese Dunajská Streda, po tom čo požil nezistené množstvo alkoholu, od čoho mu bola dychovou skúškou vykonanou dňa 27.10.2018 v čase o 3:45 hod. zistená hodnota 0,97 ml/1 alkoholu v krvi, viedol po ceste II. triedy č. 561, v smere od obce Trstice do obce Topoľníky osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 307 evidenčného čísla DS-453FA, kde v miernej pravotočivej zákrute, v kilometri 24,5 nezvládol v dôsledku opojenia alkoholom riadenie vozidla a zišiel z cesty vľavo, kde narazil vozidlom do stromu.

Za tento skutok okresný súd obžalovanému uložil podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l/, § 37 písmeno h/, písmeno m/, 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona okresný súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/124/2018 zo dňa 28.11.2018, právoplatný dňa 08.01.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona okresný súd zároveň uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. l. 62 - 64.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že v predmetnej veci obžalovaný na hlavnom pojednávaní, po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 4, ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku okresný súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, resp. náhrade škody, či ochrannom opatrení.

Pokiaľ ide o výšku a druh trestu, okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin spáchaný v súbahu, ktorý je najprísnejšie trestný, t. j. podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona. U obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, teda že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, teda že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu vzhľadom prevahu priťažujúcich okolností súd ukladal trest podľa § 38 ods. 2 a ods. 4 Trestného zákona v rámci ustanovenej trestnej sadzby s o jednu tretinu zvýšenou dolnou hranicou trestnej sadzby 28 mesiacov až 5 rokov, keď obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, ktorý považoval za dostatočný vzhľadom na jeho osobu a predchádzajúci život i s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu za zákonný a primeraný.

Pre výkon tohto trestu zaradil okresný súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona), keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/124/2018 zo dňa 28.11.2018, právoplatný 08.01.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Keďže skutok bol spáchaný v súvislosti s činnosťou, na ktorú je potrebné osobitné povolenie, ukladal okresný súd obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 18 mesiacov.

Proti rozsudku okresného súdu podal ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný (č. l. 56 spisu) ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Gazdíka (č. l. 68 spisu).

Obžalovaný je toho názoru, že okresný súd nesprávne ustálil a vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Namietá, že mu mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona, teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Pri uznaní druhej poľahčujúcej okolnosti by teda súd nemusel zvyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby a teda mu nemusel v konečnom dôsledku uložiť prísny nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, ale prípadný miernejší trest v rámci zákonnej nezvýšenej základnej trestnej sadzby.

S poukazom na odvolaciu argumentáciu obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vyniesol miernejší trest s poukazom na vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 05.05.2020 za prítomnosti obžalovaného, obhajcu obžalovaného a zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, na ktorom oboznámil zúčastnených s napadnutým rozsudkom okresného súdu, odvolaním obžalovaného a podstatným obsahom spisu.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry Trnava navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného odôvodnenia odvolania a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol v zmysle návrhu.

Obžalovaný uviedol, že by chcel požiadať súd, či by nebolo možné zmeniť rozsudok na peňažný trest, alebo verejnoprospešnými prácami, aby mohol byť s rodinou a aby im pomohol v týchto ťažkých časoch a ešte raz vyhlasuje, že ľutuje čo spáchal.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd k odvolaniu obžalovaného konštatuje, že pokiaľ ide o nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyhlásenie viny obžalovaným nemôže byť posudzované ako poľahčujúca okolnosť podľa cit. ustanovenia, pretože trestné činy sa objasňujú v prípravnom konaní a nie na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd v tejto súvislosti ďalej poukazuje na závery stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, podľa ktorého, súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje si aktívnu účasť páchatel'a pri vyšetrowaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu.

Vychádzajúc nielen z citovaného zjednocujúceho stanoviska, ale aj z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona odvolací súd konštatuje, že pre priznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti sa vyžaduje určitá aktivita obvineného vo vzťahu k orgánom prípravného konania, ktorého účelom je objasňovanie trestnej činnosti, spočívajúca v poskytnutí takej súčinnosti, bez ktorej by k objasneniu určitých podstatných skutkových okolností došlo len s vynaložením nezanedbateľného úsilia orgánov činných v trestnom konaní. V zmysle uvedeného nie je možné prijať záver, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže z obsahu spisu (ani z obsahu vyšetrovacieho spisu) nevyplýva, akým významným spôsobom obžalovaný napomáhal v objasňovaní jeho trestnej činnosti, aby mu mala byť priznaná i táto poľahčujúca okolnosť. Ani obhajoba v podanom odvolaní neuviedla v čom mala spočívať „pomoc“ obžalovaného orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní skutku.

V tejto súvislosti netreba opomínať aj jedno zo základných kritérií, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť, a to účel trestu tak ako to má na mysli § 34 ods. 1 Trestného zákona a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vyplývajúce z § 34 ods. 4 Trestného zákona. Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že trest ktorý bol uložený obžalovanému, je trestom primeraným a zákonu zodpovedajúcim, ktorého zmyslom je viesť obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život, je trestom na nápravu obžalovaného postačujúcim, tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.